

BUDA-PESTA

24 Nov. st. v.
6 Dec. st. n.

Va esî duminec'a.

Rechit.: strad'a iernei nr. 1.

Nr. 46.

Anulu X.
1874.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pentru Roman'a 2 galbeni.

Dimbiri si Lacrimi.

Lacrimi sunt: — ori ce simtire
Ce esala unu tristu cantu;
Unu doru, o compatimire,
Unu regretru, o despartire,
Unu adio... lacrimi sunt!

Dimbiri sunt: — ori ce placere
Ce-ti suride pe pamentu;
Unu fioru, o mangaiere,
Unu visu dragu, o revedere,
Sarutare... dimbiri sunt!

Lacrimi sunt: — frundi'a ce pica
Candu alu tómnei rece ventu,
Ca o mana inamica,
Crudu o smulge, o radica,
Si-o arunca pe pamentu.

Dimbiri sunt: — unu risu de sóre
Pintre desi si negri nori;
Unu cantu de privighetóre,
Ascultatu din departare
Intr'unu reversatu de diori.

Lacrimi sunt: — sermanulu care,
De mai multu timpu nemancatul,

Tinde-o mana cersitória...
Ét acel'a care are
Trece-alaturi nemiscatu!

Dimbiri sunt: — in asta lume
Sè te scii tu adoratu
Si sè scii că alu teu nume
Ca o santa rugaciune
Dî si nóptea-i pronunciatu!

Lacrimi sunt: — mórtea ce stinge
Viéti'a intr'unu muritoru;
Intristarea ce se 'ncinge
Atunci candu clopotulu plange
C'unu plansu jalnicu si sonoru!

Dimbiri sunt: -- dimbiri de viétia,
Unu copilu, unu angerasiu,
Cu Peru blondu, cu dulce fatia,
Rumenu ca o diminétia,
Nebunu ca unu futurasiu!

Lacrimi sunt: — si crude inca!
Candu p'océnulu latu si mutu,
Intre valuri, ventu si stanca,
Vedi unu vasu că se adanca,
Si se face nevediutu!

Dimbiri sunt: — candu dup'o nōpte
Agitata si-unu visu reu,
Privindu in realitate,
Vedi că reulu e departe,
Departu cu visulu teu.

Lacrimi sunt: — lacrimi amare,
Acestu barbarismu turbatu,
D'a vedé inca popóre,
Cà sunt gata sè s'omóre
Pentr'unu capu infumuratu !

Dimbiri sunt: — dîmbiri sublime !
Pentru-acei ce 'n visulu loru
Vedu o lume fara crime,
Fericiti fara victime
Si o turma c'unu pastoru !

Dulci dîmbiri, lacrimi amare...
Éca-ti viéti'a, muritoru !
Si chiar asta-a mea cantare
Nu-i o lacrima ce-apare
Trista 'ntr'unu ochiu dîmbitoru ?

T. Sierbanescu.

De insemnatatea botanicei românesci.

— O parte din acestu tratatu fu cedita in adunarea de la Oravitia a Societății pentru fondu de teatru. —

III. Plante de descantece si vraji.

(Urmare.)

2. *Matruna*. *Acanthus mollis* lat., echte Bärenklaue germ.

Radecin'a de la matruna o pôrta barbatii in prastia (sierpariu) ori posonariu, mai vîrtozu catanele candu se ducu la bataia; muierile o pôrta in brâu, că-ci dupa credinti'a poporului matrun'a portata la sine feresce si apera pe omu de tôte relele, si acésta in forma de cane poternicu si creditiosu. Cium'a (dómna cale,) diavolulu, si alte spirite necurate, tramise fiindu de vrajitori, prin facaturi si menaturi, sè pocésca, sè omóra si mance etc. pe cutare omu, se ducu pana la dinsulu, apoi trecnescu si fugu inapoi d'n apropiarea lui, spunendu catra vrajitorie ce le-au menatu, cum ca nu potu sè-i faca nici unu reu, de óre-ce matrun'a, ca unu cane poternicu si creditiosu, veghiéza ageru langa acelu omu.

Candu vine coler'a ori cium'a intr'unu satu si incepú ómenii a morí, atunci delocu se

face urmatoriulu descantecu a supra satului: Trei muieri betrane sciutórie, cu perulu despletit, pléca la mediu de nōpte si 'neungiura satulu; un'a duce cu sine saponiulu, a dôu'a caldarea cu apa, a trei'a unu bratiu de matruna, si incungurandu ele satulu, tacêndu ca surde si mute, la totu drumulu si la tótâ calea ce ese din satu stau, sapa grópa, uda cu apa din caldare, si ingrópa acolo matrun'a. Doi ómeni cu unu plugu cu boi negri le urmeáza éra tacêndu la o indepartare de vre-o 100 pasi, brezdandu cercu in giuru de satu. Dupa incungurarea acésta, se ducu in casa la un'a din cele trei muieri, acolo deja ascépta de la tótâ cas'a câte o persóna aducédu faina, carne si alte câte bucate ce au. Aici acum cele trei muieri totu tacêndu facu cu apa din acea caldare si cocu turta (pogacea) ciumei ori colerei (a dómnei cale,) candu sunt gat'a, vine pop'a si cletesce bucatele (déca nu au popa de asemene panura, lu-aducu din alte sate), cari forméza cinstele ciumei ori colerei, apoi se punu toti si se ospeteza pe la média nōpte, inchinandu cinstele ciumei, colerei etc. In urma plecandu a casa totu natulu capeta o bucată de turta, si gustandu din ea, o duce a casa si o dà spre mancare la toti casnicii, imparriendu-o in taritic si la vite, cu scopu spre a se feri si scutif toti de ciuma ori colera. Se crede cumca peste matrun'a descantata si ingropata la drumurile si căile satului, nu este iertatu ciumei ori colerei sè intre in satu. Mai departe spune traditiunea, că asemenea ceremonii se facu mai vîrtozu, traganndu brés l'a periferica cu plugulu, candu se intemeiéza satulu.

Aceste tôte le-am audîtu in 11-a juliu 1874 in comun'a curatù romanésca Sichevitia de langa Dunare, in cas'a parocului Sav'a Golamba, de la muierile sciutórie : Ana Surescu, Elena Popoviciu, Simziana Vucea, Nasta Putnicu si Maria Juritia, pe cari le-am ascultat pentru botanic'a romana, caletonindu expresu pana la Sichevitia, că-ci am fostu incunoscintiatu, cumca acolo se afla multe muieri sciutórie.

Cerculu magicu de aperare de rele, ce se trage in giurulu satului cu ocasiunea fundării lui, si a descantării ca sè nu intre ciun'a si coler'a in satu, dîcu cerculu acest'a se afla a) in povestile nôstre romanesci, b) in descanteclu la saparea si scótarea baniloru, si c) in cunun'a Sâm-dienelor.

Anume in povesti, candu diavolulu insiela pe omulu seracu dusu in padure dupa lemne, dandu-i avutii mari, cu conditiunea ca

omulu sè-i dee ce-i va esî mai inainte in cale sér'a candu va ajunge a casa. Omulu socotindu la cane, dar din intemplare de asta-data i-a esîtu inainte sér'a candu a ajunsu a casa fîc'a sa propria. Acum omulu la cererea diavolului du-cêndu fîc'a afara in padure spre a o predá diavolului, sub nume că se duce prin padure sè caute lemne, a parasitudo acolo. Venindu Santa Maria cu unu bâtu, a trasu cercu mari-sioru in giurulu ficei, dicêndu-i sè nu iésa nici decum dintr'insulu pana va viní éra ea, că-ci déca va esî, nu va fi bine de dins'a. In urma a venit diavolii, sub desclinite forme amagindu-o sè iésa dins'a din cerculu ce o incungiura, dar fét'a nu a vrutu sè iésa; deci peste nôpte s'au aretatu diavolii ca leii, ca smeiî, ca balaurii etc. recnindu si sberandu si repediindu-se a supra fetei, dar numai pana la cercu, intr'insulu inse nu cutezâ sè intre. Fét'a plina de frica a petrecutu siediendu josu in cerculu respectivu. De-manéti'a a venit éra Santa Maria si luandu-o de mana a scosu-o din cercu, si a dus'o totu de mana pana a casa, predandu-o parintiloru scapata de diavolu.

In descanteculu saparei comoriloru de bani, se ducu respectivii ce vreu sè sape bani la San-Georgiu nôptea la mediulu noptii in padure, si acolo: a) cu dintii belescu teiulu, ori b) cu cutitulu, inse cu manele in dosu la spate, nefiindu iertatu a se intóorce sè caute inapoi, că-ci atunci lu-iá naib'a. Cu astu-felu de teiu belitu luandu spini albi (goglini si goglici) si implantandu de ei cercu in giurulu locului unde voiescu sè sape, spinii se impletește resp. ingredescu cu teiulu si facêndu-se si descanteculu la astu-felu de ingraditura, nu este iertatu diavolului si spiritelorule rele sè intre, candu nôptea sapa ómenii banii, spre ai nepaciuí.

La Sâm-diene, cum numesce poporulu serbatorea nascerei Santului Ioanu in 24 juniu, candu este mediulu verei, si candu jóca sórele dupa socotinti'a poporului, se compunu cunune de Sâm-diene galbene (galium verum, wahres Labkraut,) si Sâm-diene albe (gallium mollugo, gemeinses Labkraut,) si se punu intr'unu cuiu la ferestri si la pôrta de catra drumu, aruncandu unele si pe casa (facêndu-se mai multe cunune), cu scopu ca acele cununi menite Santului Ioanu, sè aduca norocu in casa, si sè feresca intrările in casa de ori si ce rele, anume de intrarea spiritelor necurate. Cununa de Sâm-diene asemenea forméza unu mutatoriu cercu magicu de aperare de rele.

Acestu cercu magicu de aperare de rele se

afla si in autorii vechilor romanî. Romulu candu a fundat cetatea Roma asemenea a trasu cu plugulu unu cercu perifericu, desemnatu dreptu locu spre a se asediá acolo cetatea. Si acésta datina a fostu la Romanii vechi prescrisa la intemeierea tuturoru satelor si oraselor. Dar la autorii latini nu s'a pastrat scrisu procedur'a speciala ca la Daco-Romanî.

3. *Érb'a datului si a faptului*. Heniraria glabra, kahles Bruchkraut. — *Datulu* este acea bôla, candu omulu odata séca din puteri, candu capeta in totu trupulu doreri si tusiesce, si se crede că acésta bôla a capetato-o prin aceea, că vre-unu omu reputatosu a datu bolnavului in nescari beuturi ce-va ierburi stricatióse de sanetate. — *Faptulu* apoi este acea bôla, care se aréta ca nisce inflaturi (duluri) pe sub pele (felu de blonde) si in facia la ochi, facêndu-se in urma sgaibosu.

Descanteculu se face pentru amendoue la olalta in urmatoriulu modu:

— Aminu, aminu Cosmandin, descanteculu Santei Marie, léculu din man'a mea sè fia, cu man'a voiu descantá, cu man'a voiu luá, tóte daturile, tóte fapturile, tóte durerile, tóte tusele, tóte fulgerile, tóte strecnите, tóte nepoterile etc. datulu mana faptulu, faptulu mana datulu: sè scóta din trupulu omului acestuia, tóte durerile, nepoterile, tusele, strecnetele, fulgerile etc. din inim'a lui, din plumanile lui, din ósele lui, din grumadii lui" etc.

Si asiá de trei ori se descanta, apoi i se dà sè beie ierburile datului si a faptului, si anume se dà odata mercurea in pragulu usiei, casei, vinerea la riu, si duminec'a éra in pragu. Erburile se punu in apa neinceputa si neferte se dau sè se beie.

4. *Média-nôpte*. Melampyrum nemorosum, blauer Wachtelweizen. Lotrii candu se ducu la mediul-de-nôpte sè fure, ori sè jafuiésca, iau si pôrta in sinu cu ei acésta planta, spre ai feri de reu. Acést'a planta descantata (vrajita) si portata in brâu de amoresa, déca se pôte intelní cu amoresulu ei pe la mediul de nôpte, intru atât'a lu-farmeca pe acest'a, si cu atât'a potere magica lu-constringe la amoru, câtu in scurtu timpu trebuie sè o iá pe amores'a sa de sociá.

Se mai crede despre acést'a planta, cumca pe toti aceia cari o pôrta descantata in brâu, nôptea cu o potere farmecatória i imbarbatéza si insufletiesce intru luerurile loru. Descanteculu nu l'am pututu inca capetá.

5 *Dosnic'a veneta Clematis integrifolia lat., ganzblättrige Waldrebe; dosnica galbena*: Car-

pesum abrotanoides, Stabwurzelartige Kragenblume. Despre cea veneta, prin muieri de la Sfinitia si Berzasca, apoi si prin ómeni de la Rusova noua, éra despre cea galbena prin muieri de la Berzasca, Moldova noua, Sasca mont. Crasiova si Ciclova mont. m'am convinsu a fi aceea-si intru tóte satele.

Acete sunt buedile, ori florile uritiuniloru. Cu ele se vraiesce, sè nu traiésca bine barbatulu cu muierea, sè parasésca barbatulu cas'a, fetiorii sè se desparta, sè-si uriésca amoresele loru etc. Pentru acésta nici nu sunt bune aceste flori sè le aduci si tieni in casa descantate, nici sè puni man'a pe ele, nici sè le porti in palaría etc.

Dupa cum spune Solomia Manescu din Oravitia mont. descanteculu dosniciloru se face in dòue feluri: a) unulu se face cu o untura, care se compune din: untura din funingina de pe cosiu si de pe fundulu caldàrii, apoi din dosnic'a descantata; acestu descantecu se face pe o persóna anumita, a carei vestminte, precum si tietinéle usieloru casei, si incheiaturile patului unde dórme trebue unse; b) altulu se face fara persóna, dar spre a afumá imbracamintele (si unu imbracamentu e destulu) cui vrei sè-lu faci uritu in lume.

Pentru amendóue descanteculu este asemene. Dosnic'a se scôte din pamentu cu pepteni de lana prin dòue muieri, dintre cari candu dà un'a cu peptenulu in pamentu la radecini, candu cealalta. Se descanta lunia la capetulu lunei de demanétia candu se desparte nóptea de diua. Descantatòrea cu capulu despletit, cu dosnic'a si cu peptenele de lana in mani la spate intórse esindu intre drumuri, la respantii, descanta astu-felu:

— Dosnica inbesnata, dosnica (ori inde-retnica) intunecata, dosnica urita, de lume afurisita si scuipita (ací scuipe pe ea,) dosnica cu cétia de diminétia si cu negrézia, dosnica hau-tuita si de lume parasita, dosnica cu tatalu codrului (codroniu) si cu ur'a omului, dosnica cu mam'a padurei si cu negréti'a ciumei, dosnica cu straj'a campului si cu ferea pamentului! Eu cu pepteni te descantu si la respantii te rupu in ventu, si pe cine cu dosuic'a acésta voiu afumá, coltiatu ca peptenele in lume va remané, intunecatu uritu se va face, si cu totu de lume se va desface, lumea in capu va luá si dragu nu va mai aflá, si la celu afumatu precum se despartu ací drumurile asié sè se desparta (de amoréza, de socia) inimile, si sè péra spartu in ventu, precum eu acum descantu.“

In decurgerea descantecului, descantatòrea cu manile in dosu la spate, in peptenele care lu-tiene la spate, tragêndu dosnic'a o sfarima, cari astu-felu sfarimata cade pe o panza asternuta de dinapoi pe pamentu. Astu-felu descantata dosnic'a, se pune in untur'a resp. si totu cu ea se afuma imbracamintele cui vrei sè-lu faci uritu.

Dosnic'a numita si „inderetnica“ si-are numele seu de la formatiunea floriloru sale, dosu in dosu.

(Va urmá.)

Simeonu Mangiuca.

Ori pe care . . .

ri pe care drumu m'asiu duce,
Nici unulu nu-mi place-asié,
Ca si drumulu ce conduce
Pana la iubit'a mea.

Cà-ci se 'ncepe cu doru mare,
Cu suspinu nemangaiatu;
Dar cu-o dulce 'nbratîsiare
Se finesce 'n sarutatu.

Cocieriu, ménă sè mérga,
Cà mi-i doru si suspinediu,
Ca s'ajungu la dulcea draga,
S'o sarutu, s'o 'mbratî-ieu!

Ionu Tripa.

P a i n g i n u l u.

— Naratiune istorica de S. S. —

(Urmare.)

— Permite-mi dar sè te intrebu, de ce origine esti? — intrebà alu doile.

— Eu sum corsicanu, — response bucatariulu.

Intre convorbirile aceste indata se ivi o trasura acoperita, si fórté galanta

— Nu te spariá! — reflectà unulu. — N'ai sè patiesci nici unu reu. Noi suntemu insarcinati de dam'a, care te-a invitatu la acésta intelniire, sè te conducemu la dins'a, fiindu cà nescari giurstâri au opritu-o d'a vînfi aice in persóna. Asiá dara ffi bunu, ocupa locu in călés'a acésta!

In internulu bucatariului incepù o lupta

intra frica si sperantia; dar elu nu avu timpu de a meditá multu, fiindu că cei doi ómeni lu-apucara mai cu forti'a si lu-dusera catra calésa.

In astu-felu de impregiurari critice, elu nu putu sè siovaiésca, ci ocupà locu in calésa cu óre-si-care temere grozava.

Abiá se suò elu in calésa, caii o si luara in galopu. Trecu cam unu patrariu de óra, candu unulu din cei doi individi rupsè tacerea, dîcêndu:

— Inainte de tóte, am sè-ti comunicu ceva, dlu meu!

— Poftimu! — response bucatariulu cu tonu debilu.

— Dómn'a nôstra ne a insarcinatu sè-ti legàmu ochii; ea numai astu-felu pôte sè vorbésca cu dta.

— Dar pentru ce? — intrebà bucatariulu cu tonu iritatu.

— Asiá pretindu giurstàrile, dlu meu, — response celalaltu.

— Acuma vedu, că aveti vr'o intentiune malitiósa, — reflectà bucatariulu cu nelinișce.

— Dar ti-am spusu deja odata, că n'ai sè te temi de nici unu necasu; nu-ti fîa dar frica de noi!

— Dar pentru ce acésta procedura misterioasa? Eu nu pricepu, nici nu credu, că ati avé eu acésta vre-unu scopu bunu.

— Ceca ce ti-am mai spusu, ti-o repetâmu si acuma, că n'ai sè te temi de felu, numai te supune vointielor nôstre.

Bucatariulu nu avu ce sè faca, decâtua a se supune vointiei acestoru ómeni misteriosi.

Trecu două óre dupa mediulu noptii, si bucatariulu inca totu erá legatu la ochi, cu o marama de metasa. In fine trasur'a se opri.

Unulu din ei luà de mana pe bucatariulu emotionatu si lu-duse in unu edificiu grandiosu. Suira mai multe trepte, pana ce in fine i deslegà maram'a de la ochi, si apoi dupa aceste elu disparu.

Aflandu-se bucatariulu singuru, privi in giurulu seu, si vediu că se afla intr'unu salonu pomposu, cu mobile elegante. Acestu aspectu facu impressiune imbucuratória a supra din-sului. In salonu domniá linisce mormentalala, numai o lumina de stearinu si-respandeau radiile sale misterioase a supra mobileloru. Dinsulu acceptà cu nerabdare evenemintele ce de siguru aveau sè se intempe.

Peste pucinu o dama imbracata in doliu,

si cu fórte mare elegantia aparù inaintea din-sului, din camer'a laterală, dîcêndu-i:

— Multiamescu-ti, dle! pentru că ai fostu asiá de esactu. Nu te spariá, nu ti-se va intemplá nimicu! Eu fui silita a me folosi de astu-felu de mijloce, fiindu că asiá poftescu giurstàrile. Dar inainte de tóte trebuie sè-ti spunu pentru ce te-am invitatu, si anume ca sè-mi ffi in ajutoriu la realisarea planului meu. Primesce mai antâiu portfoliulu acest'a, care conține 50,000 de franci, in bancnote. Sum'a acésta o poti câstigá fara de nici o ostenela, de cumva vei face mie, si respective Italiei unu serviciu bunu.

— Ce felu de serviciu? — intrebà bucatariulu uimindu-se.

— Unu serviciu, — response dam'a, — pentru care te va binecuvantá Italia si Europa intréga.

— Nu te pricepu de felu, ce voiesci, — dîse bucatariulu.

Dupa o pauza scurta dam'a continuà:

— Me vei pricepe, dle, indata. Deci spana atunci primesce aceste pravuri si le mesi-teca in dejunulu celu mai de aprópe a lui Napoleon.

Bucatariulu cautà uimitu la dama.

— E bine, dle, dîse dam'a cu unu aeru aristocraticu, — nu e timpu de siovaire. De cumva nu vei primi pravurile aceste, vei incetá de a mai traí; la din contra, déca nu vei refusá ofertulu meu, vei avé si bani destuli, si — si-apoi ti-voiu fi consórta!

Cuvintele aceste din urma insufletira in câtu-va pe bucatariulu desperatu, dar indata i se intunecà fati'a si dîse:

— Ah! eu sè otravescu pe iubitulu meu imperatu?! Óre nu ar fi acésta o crima mare?!

— Voiu suportá eu pedéps'a si inaintea tribunalului supremu din ceriu, response dam'a cu cinismu. Ér acuma jóra iute pe acestu crucifiesu, cumca vei inveniná pe Napoleonu, la din contra vei fi fiulu mortii.

Bucatariulu apucà cu convulsiune crucifiesulu si jora.

— Asiá, acum e fórte bine, — continua dam'a, — primesce dar sum'a acésta ca recompensa, ér aceste pravuri spre reusârea planului meu. Inse aibi grigia, dle, de ti-tîne juramentulu, că-ci la din contra nu voi garantá pentru viéti'a dtale.

(Finea va urmá.)

Ioanu Marchesiu.

S A L O N U.

Mésa de cetire.

„Incercări critice a supra unoru credintie, datine, si moravuri ale poporului romanu“, de G. D. Teodorescu. Bucuresci 1874.

I.

Vinu cu viua placere de a salutá pe dlu Teodorescu: a) pentru că s'a apucat de a studia acésta materia de insemnata ponderósa pentru romanismulu nostru, atacatu de atâti miserabili straini; b) pentru că aceste materii mi-sunt de mai multi ani predilectiunea ocupatiunilor mele, strigandu si eu de atâte ori: Romani, culegeti si lucratí pe acestu terenu nationalu; c) pentru că am esperiatu din opulu numitú, că punctulu nostru de plecare e totu acel'a-si, convenim in scopu si apoi in multe idei si in unele resultate.

Astu-fel de idei sunt pe pag. 2—8 si sunt aruncate ca nesce schintei vñi, ce stralucu in intuneculu acestui materialu vastu si parasitu pana acumă. Dlu T. dice: „Poporele cari si-uita originea si menirea, sunt mai curându séu mai tardu sterse din carteau vietii... Infrangeti moravurile si datinele unui poporu, sdrobiti-i credintiele, tradițiunale, si atunci fiti sicuri, că natiunalitatea i apune. Cercetati, patrundeti in poporu si-i studiati credintiele si veti află, care i este originea, si ce a fostu? A le parasí, e pentru unu poporu ca si candu ar renunciá cu precugetare la conșcientia de ce a fostu, ce este si ce va fi!“ etc. Si aceste si asemenei idei le subscrisu.

In alte puncte generale, incâtu atingu originea materieloru, stămu aprópe, séu am de a mai intregi. Dlu T. p. 4 dice: „Că fondulu, ce constituie esențialminte natiunalitatea romana, este latinu, si latinu archaicu, ba pote etruscu, că-ci pastréza neschimbate, cum erau la inceputu, parte din credintiele strabune.“ Acést'a in sine e unu adeveru, precum am aratat in „Familia“ din 1873 p. 237, unde am descris u „Palilia“ din Romania si Italia vechia, si „Alesulu“ din Dacia superioara; unde am aratat, că acea serbatore a romanilor vechi, nu numai e sustienuta, ba e si cultivata la Romanii de adi, si pentru de a intari sentintia dlui T. am mai multe materie. Acea sentintia e inse de a se intregi astu-fel: Si pana ce datinele si serbatorile in cultulu familiariu de adi, si cele din cultulu pastorilor si agronomilor de adi, se reduc la cultulu romanu vechiu; mito-

log'a poporala daco-romana ne reduce pe noi la isvóre mitologice eline vechie, p. e. Urga Murga, Iliana Cosandiana etc. in cátu atingu miturile vechie, ce am demustrat in mai multe publicatiuni.

Ore aceste tóte sunt aduse de a dreptulu din Italia prin coloniele romane in Dacia, si elemintele eline mitice s'a stracuratu mai nainte prin Sicilia, séu o parte a trecutu prin Tracia inainte de colonisare la daci, séu dupa colonisare in primii seculi la daco-romani? e o intrebare, care ori cum sè se decida, va constatá, că tóte elemintele din datine, serbatori pagane, si mitologi'a poporala de adi la noi, sunt ori curatu romane vechie, ori eline, si că din acestu punctu, atare mitologia straina, nu a avut influintia a supra cultului poporului nostru!

Dlu T. p. 4 dice inca: „Că de si aceste, pagane prin fondulu, prin caracterulu generalu, si chiar prin personagie, credintiele pasurate la Romani pórta urm'a religiunii crestine, care le-a indulcit“ etc. Ací dlu T. indica cu dreptu epoc'a crestinatàtii, si vre sè precunoscă influintia crestinismului a supra datinelor si credintielor romane pagane. Si eu precunoscu o parte, că-ci nu se potea ca o religiune, adeca cea crestina, sè n'aiba influintia a supra celei vechie, ce trebuiá sè cada, modificandu cele pagane in unele culturi; dar trebue sè adaugu cu positivitate, că mai multa influintia a avutu cultulu paganu a supra formàrii religiunii crestine, care nu s'a pututu creá pe sine independinte de trecutulu milenariu alu poporeloru, nici de a produce cu totulu unu ce-va nou, inca necunoscetu, ci a trebuitu sè se reforme din cea pagana, si pentru acést'a aflàmu dieitatí pagane, in crestinete. Mitulu cu Philimon si Baucis candu vine Jupiter si Mercuriu la ei, se afla in colind'a Avutulu si Seraculu si in povesti poporale, unde in loculu lui Jupiter e Christosu, in alu lui Mercuriu (ori Hermes) e Petru. In 25 dec. a fostu mai la tóte poporele, serbatore de sóre, de nascerea sórelui, asiá la Romani „Natalis solis invicti.“ Nascerea sórelui nenvinsu. Christosu, carele dupa cantàrile de la Craciun, e sórele dreptàtii, a inlocuitu dieitatite de sóre din 25 dec. si in secululu alu IV-le s'a pusu nascerea lui Christosu pe diu'a candu erá Natalis Solis invicti. Si altele asemeni.

La acestu punctu trebuie să mai adaugu, că tradițiuni său legende curat u crestine, la noi s'au și impaganit u, dieitatile ori santii crestini s'au trasu în mituri, pentru că la poporul nostru și adi se sustiene religiunea pagana, pe langa cea crestina, și se imprumuta, un'a cu alt'a.

Aceste sunt dura nesce materie, precum de interesu fără prețiosu pentru de a cunoscere viața poporului romanu de adi, și a-lu aduce pe elu la cunoștiința de sine, ce i poate garantă existența; asiă sunt nesce materie fără grele și vaste, în câtu pentru unu individu nu ajunge viața unui omu ca să le patrunda și închee totu, ci e necesariu ca mai multi literati să se ocupă de ele.

Dlu T. cu modestia și intitularea opulu: „Incercați critice“ și pe p. 4 dice: „Ni-am permisă a schița o parte dintr-insele după mijlocele de cari dispunem.“ Candu am cetitu în „Familia“ 1870 pag. 143 că dlu G. Missailu serie: „Datinele, obiceiurile și tradițiunile poporului romanu“, am acceptat asemenei materii, dar nu le-am aflatu.

Dlu T. p. 5 dice: „Desevârsită lipsa de studierea și explicarea credintelor, datinelor și moravurilor naționale, e singurul boldu ce ne face a întreprinde modestă incercare de facia. Recunoscem să nu acceptăm, ca critică să ne mai amintescă, că pentru o asemenei opera trebuesc studie speciale, cunoștințe vaste și ani indelungati de cercetări... și intenția a fostu mai multu de a emula tinerimea de aceea-si vîrstă cu noi, să nu trăea nepasatorie pe langa dinsele, să le iubescă, să le stimeze, să caute să le explică, să-i le incuragiă mantinerea.“

Aceste cuvinte me indemna, ca eu să nu scriu în sensu strinsu critică, ci prin aceste săruri să sprijinesc întreprinderea lui T. ca și pe a mea, să facu unele lamuriri, cari pentru aceste materii le-am aflatu de bune.

Pentru acela, mi-voiu face observările a supra partii formale a opului, și voiu pertractă numai unele materii din opu.

(Voru urmă doi articoli.)

At. M. Marienescu.

•••••

Conversare cu cetitorie.

— Sarutarea. —

Sesonulu de éra a inceputu. Orasiele au devenit u-si impoporate, că-ci locuitorii si

ospetii s'au adunat u din totu partile. Suntemu în ajunulu petrecerilor de totu feliulu.

De ocamdata ne aflămu inca numai la introducere. Acuma e timpul concertelor și alu conferintelor literarie. Si acolo și aice se aduna unu publicu numerosu, precum adeca artistulu său autorulu poate să atraga pe multi său — pucini.

Astu-felu de conferinta se tienă în duminecă a trecuta în sal'a cea mare a universităii de aice, — în presintă unui publicu fără mare.

Mare — pentru că sujetulu conferintei a fostu fără interesant, care emotiunează și incanta chiar și pe cei mai seriosi, — cari de altminteri afectează și nu avé acela placere.

Sciti de ce eră vorba? De sarutare. Cui nu i-ar place sarutarea? Cine n'ar merge bucurosu acolo unde se vorbesce despre acela?

Dlu professoriu de la universitate, dr. Vécsey, și-a intitulat disertația astu-felu: „Insemnatatea juridica a sarutării“, și începă prin o analiza istorică.

Romanii vechi, la convenire și la despartire, se sarutau în frunte; mai tardu apoi din frunte se lasara și mai josu — pana la gura, înse numai spre a se convinge de că muierile său fetele n'au beutu vinu?!

Introdusa odata acela datina, ea devine o moda placuta, și ca totu modele, — degeneră și acela. Atunci apoi ei nu se sarutau numai a casa, ci la ori ce întâlnire, pe strade, piatie și alte locuri publice.

Acela moda de siguru a produsu multe inconveniente și istorii picante, că-ci numai astu-felu se poate explica unu edictu alu lui Tiberiu, — care opră sarutarea în locurile publice.

Dupa legile romane, mirés'a trebuia să rentoreea mirelui totu darurile acestuia, de cumva casatorf'a nu se executa. De cumva înse mirele a capatatu de la mirés'a să v'ro sarutare, dins'a eră în dreptu a-si retiené jumetatea din daruri. Dar care miresa nu-si saruta mirele înainte de cununia?

Se știe, că asemenei fapte nici decâtă nu erau după gustulu lui Cato, carele numai pentru aceea a dimisionat pe unu senatoru, pentru că acel'a și-a sarutat nevestă în presintă fiice sale.

Mu'tu mai blandu judecă acelu rege grecescu, carele audindu, că unu tineru inamorat de fiică lui, a sarutat-o într-unu locu publicu, respuse astu-felu:

— Děea noi amu pedepsí pe cei ce iubescu, ce amu face acelora, cari urescu?!

Acelu rege sciea siguru, că a pretinde de la unu tineru a nu-si sarută alăs'a animei sale, ar fi nedreptatea cea mai mare, — ar fi unu ce, ce nu este cu putintia.

Bine dîce unu jovialu poetu germanu:

*Ein schönes Mädchen sehen,
Und sie nicht dürfen küs-sen —
Heisst bei der Quelle stehn
Und fast verdursten müssen.*

Publiculu, compusu mai alesu din tineri, ascultă cu cca mai mare placere conferinti'a picanta, si date de multe ori semne de placere.

Dupa aceste dlu professoriu trecu la februarie natiuni si descrise cu colori fără viu insemetatea juridica a sarutării la fia-care.

Scopulu meu inse nu este a face unu extractu, si astu-felu a reproduce o disertatiune, că-ci — precum a dñu Göthe — fia-care teoria e sura.

Nu-mi placu teorile de felu. Eu preferu practic'a. Mai alesu in sarutare...

Credu, că si dvostre sunteti de acordu cu mine, amabile cetitorie.

Că-ci ce este sarutarea:

*Er kühlt und glüht, er fragt und er gibt Antwort,
Er heilt und er vergiftet, trennt und bindet,
Er kann versöhnen, wie entzweien, kann
Vor Wonne tödten und kann Todte wecken,
Und mehr noch, mehr! Was könnte nicht ein Kuss!*

Josifin Vulcanu.

CURIERIULU modei.

Budapest 3 decemvre.

Scump'a mea amica! In văr'a trecuta, pe candu ne preamblămu bratii de bratii, la umbr'a teilor din promenad'a băilor, unde petrecusem cu tine nesce ore atătu de placute, ti-am promis, că la rentorcere tivou scrie din candu in candu nesce rânduri despre — ce gândescu că te va interessa mai multu.

E bine, de si tardiu, éta vinu a implini promisiunea mea.

Dar ce să-ți scriu? Credu că vei dorî să scă nouătile modei. Ti-scriu dar de aceste, cătă am aflat, că-ci multe nici nu sunt.

Ern'a sositu iute, deci magazinele de moda sunt pline de dame, si croitorii au de lucru, cătă abie sunt in stare a gâtă tôte cele comandate.

Caracteristic'a principala a modei presintă este variatiunea. Intr'unu locu vedemu o dama in rochia de catifea negra, cu slepu fara tunica, croita angustă spre corp, cu maneci anguste, imbumbata pana la grumadi, si cu nesce gulere innalte la grumadi. Unu adeveratu modelu alu Mariei Stuart. Intr'altu locu

zarimu o dama in rochia ce ajunge numai pana la pantenu, pe partea de josu nici o decoratiune, cu tunica bogatu incretită, de lături cu catarame, inzestrata cu panglice, si in locu de spacelu — peptariu de catifea fara manece, si decorat cu pomposu cu sinatura. Amu mai vediu o alta toaleta, in care decoratiunea fu aplicata in josulu rochiei.

Premulu jocă mare rol. Am vediu multime de haine si paletoturi inzestrante cu premu.

Bunditiele de catifea negra, cu premu de vulpe vâneta, se pôrta fără multu. Croiul e mai alesu largu.

Peleriele sunt de multe feliuri. Numai in privința colorei cam asimena. Cele mai multe sunt negre. Decoratiunea se face din peno, flori, margele scăpiciose, catarame, și panglice. Din cele insirate aice se intrebuintă de odata si către trei.

Imitatiiile de bijuterii inca sunt fără placute si multe le pôrta. Cersei, acu de peptu, bratlete etc. se potu capetă de totu feliulu, lucrate admirabilu si inzestrante cu petre fără bine imitate. Florile artificiose mai alesu atragu atentiu tuturora.

Dar de ajunsu acumă atât'a. Romanu a ta *Alesandrina.*

BOMBONE.

— Ce este amorulu?

— O antitesa incarnata. Si dovăda e că:

*Lu-intelnesci pretutindeni: la teatru și 'n cuventare,
Asta-di lu-vedi ca e angeru, ér mane unu demonu mare.
Candu lu-cauti, fugă de tine, dar vine candu fugi de elu,
Si sbôra iute catu pôte, de si vine 'ncitinelu.
Spiritulu ti-rescolesce candu anim'a ti-a cuprinsu.
Si numai atunci iuvinge, candu in adeveru e 'nvinsu.*

* Domnulu X., un'a din celebritățile noastre literare, facea parte din guard'a natională din București.

Mai de una-di, e intempinatu de dnulu Z. care a stricatu si elu cernel'a scriindu unulu din multele pamflete ce aparu si disparu, si care pentru acestu cuventu crede că e in dreptu să trateze de confrate pe ori-ce omu de merite reale.

— Bonjour, scumpe colege, — i dice pretentiosulu nostru.

X. caută in vanu să-si adune suvenirile.

— Ah!... da, mi-aducu aminte, — respunse elu in fine, — eram mi se pare, in acel'a-si batalionu in timpulu concentrării.

* La teatrulu *** actritiele aduceau intre culise multime de femei sub diferite titluri.

Actorii se incomodau.

Directorulu, spre a scapă de ele, puse avisulu urmatoriu:

— Dnele actritie nu voru pute aduce cu sine de cătă căte-o mama.

CE E NOU?

* * (Kossuth) dupa nou'a lege electorală n'ar fi pututu fi alesu deputatu. Deci ca să se pôta alege si

de-acumă înainte, deputatul Csanády Sándor a serisul pe numele lui o casă a sa cu pamenturile corespunzătoare.

* * (Camer'a deputatilor Ungariei.) În siedintia de la 30 nov. ministrul de finanție a cerută imputere pentru bugetul pe primul trei-luniul anului viitoriu, căci timpul fiind deja înaintat, acela nu se va mai putea vota în anul acesta. Apoi a prezentat o mulțime de proiecte de legi pentru dări noi. Totu în această zi și boerii au tinență siedintia, în care s-a publicat legea electorală.

* * (Imperatér'sa Russiei) petrecu la finea lunii iunie expirate la Paris, unde francișii o primira cu indinatările loru curtești. Cîrionomul a facutu visita lui Mac-Mahon.

* * (Nu-i bine să aibă multi servitori.) De după nouul proiect de lege, prezentat de curențu camerei de către ministrul de finanție, fia-care domnul va plăti dare și pentru numerul servitorilor sei, și a nume: pentru unu servitoru 8 fl.; după doi, pentru fia-care 10 fl.; după trei, pentru fia-care câte 12 fl.; după patru, pentru fia-care câte 15 fl.; după cinci, pentru fia-care câte 18 fl.; după siese, său mai mulți, pentru fia-care câte 20 fl.

* * (Corpurile legiuitorice ale României) s'a deschis la 15/27 nov. Președinte s'a alesu dlui Dimitrie Ghica.

* * (Dómna Meta.) Asiă se chiama o femeie „renumita“, care se află de căteva dîlele aici în ștălău Palatinu. Dómna Meta e o tinera profeta din Egiptu; dinsă a deacea ti-spune, deca mergi să vedi — pentru unu pretiu de intrare ore-care: de căti ani esti, ai familia său ba, deca esti insuratu, de candu esti insuratu, căti copii ai, de căti ani esti etc. Ea a studiatu maestri' sa in Egiptu, si ghicesce totu numai din semnele fruntii.

* * (O catastrofa groznică) s'a intemplat la Semtiu. Kunczi János, unu calfa de croitoriu, parăsindu-si meseri'a, s'a dusu in servitul la societatea calei ferate, unde nu peste multu fu numitul pazitoriu la schimbarea liniei. Dinsulu traiă forță reu cu mama-sa, și se certă adeseori cu dins'a. Astu-fel si la 24 l. tr. elu intr'atât'a perdută respectul datorită ei, înătu apucă cutitul să strapunga, dar altii lu-oprimă. Intr'acelu trenul fluără, dinsulu alergă la postulu seu, schimbă linia, apoi se culcă crucisul peste sfine — să moară. Trenul săi, dar nu trecu peste elu, căci măturele dinaintea rotilor lu-impinsera la o departare de vr'o 200 de pasi. In fine conductorul bagă de seamă și opri trenul. Nenorocitul tineru inca nu era mortu, dar ranit grozavu. Elu fu transportat in spitalul misericordianilor din Posionu.

* * (O scena comica.) Intr'un'a din noptile trecute, doi barbati înaintau unulu catre altulu pe drumul Albrecht din Buda. Strad'a era intunecosă și nici unu trecatoriu nu se mai zaria intr'ins'a — afara de ei. Aceste motive fure de ajunsu de a infrică pe ambii și a-si intipui, că indata i va atacă vr'unu talhariu, de cari — gratia politiei — se află destui, mai alesu in noptile de érna, pe stradele din Budapest. Candu apoi ei se zariva, frie'a loru ajunse la culme, căci fia-care cugetă, că celalaltu e vr'unu talhariu. Unulu dintre ei, mai slabu la angeru, care se credea jefuitu, si incepă să strige chiamandu ajutoriu. Celalaltu, spariatul de acestu strigat, o tul la fuga. Celu

d'antâi, vediendu-se domnulu situatiunii, se luă la fuga după celalaltu, facându-si planulu, că — prindendu-lu de urechia — lu-va duce la polizia. Că norocul, la tunelul lu-si ajunse. Acolo apoi observara amendoi, că dinsii sunt amici vecchi.

* * (M'am prepadiu!) Asiă esclamă dîlele trecute o fete tinera văietandu-se pe strad'a Kerepesiului din Budapest, căci a picat de pe capu-i o corfă cu óue. Vediendu aceasta catastrofa trista, ne-amu adusu a minte de povestea, „fetă cu óuele.“ Căte de tôte să ar fi pututu cumpără ea pe pretiulu óuelor, deca le-ar fi vindutu cu cästigul! Ba döra săra fi si inavutu! De siguru, că si trecatorii au fostu impressionati de aceste cugetări, căci indata au facutu o colectă de căti-va florini pentru fete pagubita. Ea s'a bucuratul foarte si se departă su-idiendu din locul nenorocosu, unde — pare-ni-se — a cästigat in perdere.

* * (Unu consulu femeiesc.) Dómna Harris, care a servit in America pe timpul resbolului in calitate de gîgităia a bolnavilor, si a luat partea la 52 de batalii, fu numita consulul alu statelor unite, la Venetia.

* * (Nenorocire.) Unu economu din San-Martinul de campia, fiindu venitoriu passionat, nicairi nu mergea fară favorită sa pusea. In 6 l. tr. mergându elu la semenatul, si luandu-si — ca totu-de-una — pusea cu sine, candu s'a rentorsu a casa, dandu să ieie unu sacu cu grâu, si acătiandu-se saculu in cosisulu puseci ce se află in carutia, d'odata s'a audistu o detunatura inspaimantătoare, si economul cadiu mortu.

* * (Numirea stradalor din Rudapesta) s'a afisat pe pareti dîlele trecute numai ungaresce. Pan' acumă oră si nemtiescă. Nemtii, cari nu sefiunguresc, se scarpenă pe capu.

* * (Delegatiunile) corporul legiuitoric austro-ungaresci, se voru convoca pe lun'a lui martiu. Se dice, că ministru de resbul comanu va cere in bugetu suma mai mare decâtă in anul trecutu.

* * (Incercare cu columbele de postă.) Unu proprietariu din Ipoly-ság dîlele trecute a facutu incercare cu o parochia de columbe de postă. A nume a prinsu o parochia si a dusu-o cu caruti'a deschisa la Vatiu. Făcându o caletoria de cinci ore si jumetate. La 12 ore, in presintia mai multor martori, elu a eliberat columbel, legandu mai antâi de aripile loru o cedula. Ele incepura a sbară numai decâtă catre casa, si ajunseră acolo la 2 ore.

* * (Din Budapest pana la Paris pe josu.) În partea înămu in nr. trecutu, că unu omu vré să mărgăpedestru din Budapest pana la Paris. Acuma adaugem, că acestu domnul se chiama Kozteleczky; dinsulu a fostu ostasiu, a servitul si in armata lui Garibaldi, ér acumă e corespondinte pentru diuarie. Plecareva va avea locu in septeman'a viitoare, si caletoria se va face totu pe langa sînile calei ferate. Controlarea se va face de catre respectivii pazitori ai linierilor.

* * (O bancnota de 10 fl. dusă de ventu.) Intr'una din dîlele expirate, o spelatoresa din Budapest si-numeră banii in pôrt'a unei case din strad'a Dorothea. De odata se porni unu ventu, rapi bancnotă din manile ei; si o duse afara pe strada. Biéta femeia alergă iute la strada, inse chiar atunci trecându mai multi insi pe dinaintea portii, nu putu strabate indata in

mijlocul stradei. In urma inse totu-si reusì sè ajunga acolo, zarì josu o harthia, o apucà cu convulsiune, o radicà, se uită la ea, dar ah! — aceea nu éra bancnot'a cautata, ci unu petecu do harthia netrebnica. Privi in giuru de sine, prin tot partile; inse nicairi nu-si gasì banenot'a. Nenorocit'a incepù a plange amaru. Mai multi insi trecuta pe acolo, inso nimenui nu-i pasá multu de plansulu ei. In urma vini una betranu, si o intrebà, cà pentru ce plange? Ea i spuse, cà a spelatu tota septeman'a, si acum ventulu i-a dusu tota plat'a. Betranul scosé 12 fl. si i dete muierei sè nu planga, apoi se duse si elu. Betranul e unu co-merciant bine cunoscetu.

** (*Cum studieaza unii din tinerii romani in Franta.*) Ni sangera nim'a sè spunem urmator'i a intemplare, in care eroul principal este unu Romanu. „Le Droit“ ni anuncia, cà acum döue luni si mai bine unu bijutieriu, lueratoriu a casa, strad'a Montyon, numitu Debsky, a bagatu de séma, cà i lipsește unu lantiu de aur si o bra'iară de o valoare de 400 franci, ce i se dedesera spre reparare de d. Frank, bijutieru din Passage des Panoramas. Dupa ce Debsky si-a facutu reclamatiunea sa la loculu competinte, s'a dusu la stapanul seu caruia, arestandu-i faptulu, i-a propusu sè-i retîe din munc'a sa căto co-va pana se va platî de valoarea obiectelor furate. Din nenorocire, dlu Frank nu mai avea incredere in Debsky si i refusă netu do ai mai da de lucru. In timpu de döue luni Debsky, tata a doi copii mici, se gasiă, in urm'a acelei banuieri, lipsit de cele mai necesarie ale esistintiei si in neputintia de a probă nevinovatia sa. La 10 nov., tatalu ucenicului lui, numitu Apelu, fu opritul de unu individu care lu-rugă de a-i plati o bucată de pane. Elu lu-duse la unu brutar; aci strainu i dîse, cà elu ar avea ce-va bani, déca aru gasi pe cine-va sè-i cumpere unu lantiu de aur fôrte effinu. Apelu se oferî de a-lu cumperă. Se dusera in strad'a Beauthreilles la fratii B. musicanti, din cari unulu a concuratu la conservatoru. Apelu recunoscu obiectulu furatul. Fratii B. declarara, cà l-au cumparatul de la unu compatriotu romanu a supra caruia Debsky, si elu din Romani'a, avea banuieala. Acestu individu, numitu D., a disparutu, dupa ce a schimbatu bratiar'a in bani. Debsky, doveditul nevinovatul, dlu Frank nu s'a mai indoitul a-i dá de lucru.

Flamur'a lui Hymen.

♪ (*Dlu Iosifu S. Vasilco.*) professoru in Blasius, la 22 nov. si-a serbatu cununia in catedral'a de acolo cu domnisiór'a Cecilia Gramă.

♪ (*Dlu Ioanu Farcasiu.*) teologu absolutu in diecesa Gherlei, la 12 nov. a condusu la altariu in comun'a Periceiu pe domnisiór'a Rachila Cosma, fiic'a repausatului preotu de acolo Ioanu Cosma.

♪ (*Dlu Dimitrie Ioanoviciu.*) s'a cununat la 23 noiembrie cu domnisiór'a Sidonia Birisianu in Timisoara.

Biserica si scola.

♪ (*Congressulu din Sibiu.*) Intocmai precum anunciamu in nrulu trecutu, imperatulu n'a aprobatu alegerea de metropolit facuta de congresu in persón'a Pr. SS. parintelui episcopu de Caransebesiu Ioanu Popasu. Rescriptulu sosindu la Sibiu, congressulu s'a

redeschisul in sambet'a trecuta la miédia-di sub presidiul Pr. SS. parintelui episcopu din Aradu, Mironu Romanu. Dupa ascultarea raportului deputatiunii trimise la Majestate, se dete cettire rescriptul regescu, prin caro se respinge alegerea de metropolit a Pr. SS. parintelui episcopu Popasu si congressulu se invita a purcede la alegere noua. Rescriptulu se dete unei comisiunii de 9, spre a raportá a supra lui. Raportulu comisiunii se ceti in siedinti'a de la 29 nov., si congressulu, de si cu multa durere, cà-ci votul seu n'a fostu insotitul de aprobarrea mai inalta, totu-si cu sup. nero omagiala datorita — luă actu de resolutiunea imperatésca, si hotărì a face alegere noua. (A se vedé pe pagin'a din urma depesiele telegrafico. Red.)

♪ (*Episcopu la Luyosiu.*) va fi numitul dlu dr. Victoru Mihali, secretariu metropolitanu in Blasius. Actele s'a si tramsu la nunciatur'a din Viona, spre a fi inaintate la Roma. Asié dàra publicarea oficiala are să urmeze nu peste multu.

♪ (*Pentru rigorosanti.*) Facultatea de legi a universitatii din Budapesta a adoptat proiectulu ministerialu relativ la ordinea rigoróselor. — Conformu acestui proiectu, de acuma inainte se voru face 3 rigoróse din legi si 2 din sciintiele politice.

♪ (*Episcopulu ruthenu din Eperiesiu.*) Ganganez, imbetranindu prătare, i se va dâ din partea guvernului unu ajutoriu vicarialu in persón'a profesorului de la universitate — Tóth Miklós.

♪ (*Numerulu studentilor.*) la universitatea din Budapesta se urea la 2386, in cea din Clusiu la 361; ér la politehniciulu din Budapesta studieaza 788 de tineri. Ar fi interesantu să se simu numeroului Romanilor.

♪ (*Episcopu la Munacieiu.*) se va numi vicariul episcopescu din Maramuresiu Ioanu Pásztyely.

Societati si institute.

♪ (*Theologii romani din Pestu.*) au indreptatul o rugare cati a metropolitulu si ceialalti episcopi, spre a mijloci, ca să li se permita a insintia de nou societatea literaria bisericésca romana, care existase deja si in seminariulu din Viena, care inse la — transmutarea teologilor romani de acolo la Budapesta — fu suprimata de superiorii seminariului d'acie.

♪ (*Societatea „Romani'a Juna“*) a junimei romane din Viena a tienut la 24 nov. adunare generala, in presinti'a unui publicu fôrte numerosu. Dupa terminarea lucrărilor adunării urmă unu concertu, despre care raportău mai la vale.

♪ (*Congressulu internationalu alu americanistilor.*) se va tine in anulu visitoriu la Paris. Scopulu acestei adunării este d'a contribui la progressarea studielor etnografice, limbistice si istorice privitoare la ambele Americi, si 'n specialu din timpii anteriori lui Cristof Columbu. Romani'a va fi reprezentata la acestu congressu prin dlu V. A. Urechia.

Teatr'u.

♪ (*Teatrulu celu mare in Bucuresci.*) La 14/26 nov. artistii associati au reprezentat pentru prima-ora pies'a: „Lupt'a pentru credințe“, drama cu maro spectaculu in 5 acte si 9 tablouri, de Marc Fournier, tradusa de Dimitriade.

♪ (*Teatrulu-circu in Bucuresci.*) Compania dra-

matica reprezentata si dirigiata de M. Pascaly, la 12/24 nov. reprezentă pentru a patr'a óra pies'a : „Haimanalele“, comedie locală în 3 acte, de M. Pascaly, muzică de T. Georgescu. La 14/26 nov. se reprezintă pentru prima-óra pies'a : „Fiulu Noptii“, drama cu mare spectacol în 5 acte, (de cine?), tradusă de M. Pascaly. Corpul nou de baletu.

❖ („Sciri teatrale din Viena.“) În „Burg-Theater“ la 12 l. c. se va juca pentru prima-óra „Aria si Messalina“ de Wilbrandt. În operă comica la primavera va debuta o trupa italiană, în frunte cu dn'a Desiré Artot. În Carl-theater la 27 nov. s'a jucat la 133-óra operettă „Angot“ do Lecoq.

❖ („Theater-Carconnce“ din Milau.) renovat fără pomposu, se va redeschide la mijlocul lunei curente cu operă „La Foza del Destino“ de Verdi, după care va urmă „Martha“ de Flothow.

M u s i c a.

• (Societatea „Romani'a Jună“) eu ocasiunea adunării sale generale, la 24 nov., a tienut unu concertu, după urmatōr'a programă: 1. Scheletti. Dedicatiune dōmnei R. T., cantu cu acompanimentu pe pianu-forte, executat de Dr. med. Hosanu si Dr. med. Ciureu. 2. Bériot: Din concertulu II., esec. pe violina de stud. med. dlu Baiulescu, cu accomp. pe pianu-forte. 3. Declamatiune tienuta de Dr. jur. Coeinschi. 4. Paladilhe: Mandolinata, cantu cu accomp. pe pianuforte, esec. de Dn'a Gabriela Ionescu si Dr. med. Ciurcu. 5. Wiest: Fantasia natională, esec. pe violina de stud. med. G. Baiulescu, cu accomp. pe pianu-forte. 6. Florescu: Stellutia cantu cu accomp. pe pianu-forte, esec. de Dr. med. Hosanu si Drd. med. Ciureu. — Toti diletantii au interpretat cu succesu piesele loru, deosebitu inse dn'a Ionescu din Aradu cu vócea-i sonora si bine cultivata a incantat pe toti. Dlu G. Baiulescu si dlu Ciuru prin desteritatea artii, ér dlu Hozanu cu vócea sa placuta au facutu efectu mare. Intre publicu s'a vediutu dnele: Matilda Damba, Maria Filisianu, Ermina Maniu cu sora-sa domnișor'a Blanca Haica, dn'a Alcozu din România, si altele.

○ (La Táborzky si Parsch) in Budapesta a aparutu: „Mamsell Angot“, polca-marsiu, din operetă lui Lecoq, compusa de Filipu Fahrbach. Pretiul 60 cr.

○ („Walkürii“) de Richardu Wagner nu se voru reprezentă in lun'a acést'a la Budapesta, din cau'sa că artistii din Viena nu potu participa.

Industria si comerciu.

|| (Carnea de calu) are mare trecere si la Berlin. In anulu 1865 s'a tariatu 2400 de cai, ér in anulu 1873 numerulu s'a urcatu la 7000.

|| (Carnea.) In Anglia, ca si 'n multe alte tieri, carne este scumpa si chiar fără scumpa. De aci se nascu ide'a de a se aduce, din imensele regiuni ale Americei de sudu, unde stoculu de carne este nelimitat, produse destinate claselor de josu. De la idea s'a trecutu la faptu. Publicul mai antâiu a aratatu óre-care nencredere, inse putinu căte putinu s'a deprinsu cu conservele de carne ce vinu din Australia. Dar carne conservata nu este ca cea próspera, si deci s'a cautat a se aduce acesta din urma pe bastimente construite expresu pentru acestu sfirsit u si prevediute

eu ghiatia abundanta. — Se vede inse, că incercările n'au reusită pe deplinu. Problem'a ar fi rezolvata cu satisfactiunea generală, déca s'ar isbuti a se transportă peste Oceanu animale vii; in acestu casu carnea ieftina său celu putinu mai ieftina n'ar lipsi poporatiunii. Anulu trecutu s'a facutu o incercare in acestu genu, expediandu-se animale vii de la New-York pentru Liverpoolu. Anulu acest'a se va face o alta incercare mai mare: se va expediā din Chicago pentru Liverpool, pe mare si St. Laurentiu, prin Montreal, unu vasu cu animale vii.

T r i b u n a l e.

| (Advocatu nou.) Dlu Basiliu Almasianu, din Transilvania, a facutu la 28 nov. censura advocatiala la tabl'a regesca d'acie.

| (Ministrulu justitiei) a indreptat catra judecatorisilo din tiéra unu cereulariu, invitandu-le, ca tōte actele menite pentru judecatorisile din Austria să se tramita la ministeriulu de langa Maj. Sa, ca acel'a să le traduca apoi — nemtiesce.

| (O fēta fara anima.) Trecuta mai multi ani, de candu unu omu din Timisióra si-a maritatu fēta, dandu-i si o zestre cuviincioasa. Apoi urmara nesce anii rei si starea materiala a parintelui incepū a devenit totu mai deplorabila, incătu fu silitu a cere imprumutu de la fēta sa 300 fl. Fēta fara anima pretinse de la parintele seu asiā mari interesu, incătu datorf'a de 300 fl. se urcă la 1200 fl., si de óra-ce dinsulu nu mai era in stare să plătesca, i se vendu cas'a in licitațiune, si o cumpără fēta — cu unu pretiu bagatul. Dins'a apoi i dede din mila (!) unu locuitoru in poéta, să se scutese de ventu si de plōia.

| (Guillotin'a in Ungaria.) In proiectulu de codu penalu ungurescu, facutu de ministeriulu de justitia, precum se scie, figuréza si „ghillotin'a“ ca mijlocu de executare. Prim'a masina pentru acestu scopu s'a facutu dilele trecute in o fabrica de aice, cu care apoi numai decătu se si facu incercare in curtea fabricei. Rolului deliciențiloru fu reprezentat de doi vitieci, — cari fure legeti de scandura; acēst'a se redică, si prin o usiōra apesare cutitulu cadiu josu, si in momentul acel'a capulu de vitielu se află in corf'a de sub masina. Cutitulu apesa trei magi. Aspectulu guillotinei e destul de infioratoriu.

| (Dunarea objectu de procesu.) Dunarea, după cum se scie, se formă de desubtu de Donau-eschingen (marele ducatu de Baden) din reunirea a două riuri mari, Brege si Brigach. Intre Imindingen si Moehringen, detaliu uitatu de geografia si cele mai bune itinerare; fluviulu, abiā formatu, perde de odata, din cau'sa naturei albiei sale. Aceste trecu printre unu terenu calcariu jurasicu crepatu, de două leghe in intindere, si se ducu de formăza, se crede, isvōrele riului Aach, — care se arunca in ramur'a de Sudu-Vestu a lacului Constantia, asiā in cătu, in modulu acest'a, Dunarea ar procură ap'a Rinului. Acestu faptu se produce de candu si Dunarea, dar acum tota mas'a de apa se perde aproape de Immindingen, asiā in cătu morile intre aceasta localitate si Moehringen sunt reduse la inactiune. Proprietarii acestoru stabilimente cercetara, care e cau'sa disparitiunii apei? si afara două mari borte in albi' fluviului pe unde apele se precipita directu; deci ei s'a intrunitu la 3 oct. acolo unde dispara apele, spre a vedé ce este de facutu, ca să reme-

diese reulu si s'au decisu sè incerce a astupá bortele in cestiune. Dar acésta va causá prejuditie morarilor din Arden, carora Aach le procura forti'a motrice, si Dunarea deci va face pôte objectulu unui procesu. Pentru persoanele ce cuno-ecu natur'a solului pe unde curge Dunarea din josu de Donaueschingen si cari sciu câte cursuri de apa sunt in Carniolia si Istria, cari disparu in terenurile calcare, faptulu semnalatu nu le pôte produce mirare.

Suvenirea mortiloru.

† (Iulia Iorgoviciu,) fîc'a cetatianului romanu si epitropolui primariu alu bisericiei catedrale din Aradu, Dimitriu Iorgoviciu, a repausatu la 27 nov. in prima-v'er'a etatii sale.

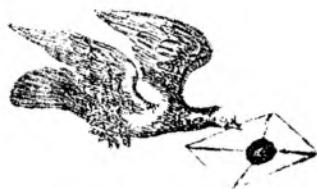

Depesic telegrafice.

— Serviciulu „Familiei.” —

Sibiu 2 decemvre. Asta-di facendu-se votare, Pr. SS. episcopulu Mironu Romanu a intrunitu 43 de voturi; éra 45 au fostu albe. Mane va fi votare noua.

Post'a Redactiunil.

Avisu importantu. Dnii restantieri binevoitescă a ni tramite séu pretiulu foii, séu numerile prime, dar netaiate, ca se le putem da altora, cari le ceru pe bani gata, ér nu numai pe vorba de onore, la care — precum se vede — in diuva de adi nu multi tienu.

Rugare. Acei onor, abonanti ai nostri, cari nu au datin'a d'a legă „Familia“ sunt rogati a ni tramite nr. 28 si 39, cari nu se mai asta in espeditura nostra.

Publicarea numelui abonantilor se va continua in numerulu viitoriu.

La carturarii poporului romanu.

Temeli'a ori carui nému e poporulu. A innaltia poporulu, este a innaltia insu-si némulu. Aventulu poporului in luminare, e aventulu némului intregu.

Trebue dara sè tindemu toti la desceptarea si poleir'a poporului nostru.

Unu mijlocu puternicu spre acestu scopu este si literatur'a.

Alte némuri au o bogata literatura poporală; noi inse n'avemu decâtua pré putine scieri de acestu felu.

Asiá dara trebue sè dàmu si poporului nostru ce-va de cetitu.

Dar elu nu cetesce, — mi-se va responde din unele parti.

Io nu sum de parerea acésta. Toti cei ce amu vediutu, cà cu ce iubire cetesce tieranulu nostru „Alesandri'a“ si alte scieri poporale, din cele putine câte avemu, — amu avutu prilegiulu a ne convinga, cà elu ar ceti bucurosu, de cumva ar avece?

N'avemu carti si. foi pentru poporu, compuse dupa pricperea si placulu seu si scrise in limb'a lui neschimosita. Éta pentru ce nu cetesce elu!

Acésta convingere adanca e indemnulu gandirilor mele, de mai multi ani. Si inca de atunce mi-am propusu sè concurgu si io cu puterile mele slabe, d'a puté dâ poporului nostru ce-va de cetitu.

Incuragiatiu de mai multi barbatii vrednicii de recunoscintia, éta vinu dara a ve inscintia, cà la anulu nou voi scote pentru poporulu romanu o foitia cu numirea:

„Siedietórea“,

care va esî odata pe luna, totu-de-una in prim'a, si va consta pe anulu intregu numai **1 florinu**.

Foiti'a mea, ferindu-se de politica, va cuprinde de tôte, ce dupa parerea mea poporulu va ceti cu placere: balade, doine si hore, povesti, intemplari, inventatiure, anecdote, ciumeliture si altele. Scopulu meu de frunte este a o lati câtu mai multu in poporu, că-ci printr'ins'a se va desvoltá gustulu de cetire, si astfelu va face locu si altoru scieri.

Éta vointi'a mea. Acuma, iubiti carturari ai poporului nostru, o röndulu dvostre.

Me rogu dara de toti preotii, notarii si inventatori buni si adeverati ai poporului nostru, sè binevoitescă a introduce foiti'a acésta in poporu. Sunt multe sate romanesci si in ele multi plugari cari scufu carte, si cari voru jertfi bucurosu 1 fl. pe anu pentru că si ei, séu pruncii loru cari ambla la scola, sè aiba o foia romanésca.

Inca odata me rogu de toti iubitorii de inainiare a poporului nostru, sè spriginescă acésta intreprindere! La intemeierea ci nu me indémna cästigulu, că-ci cu pretiulu de 1 fl. pe unu anu intregu de asiá ce-va nici vorba nu pôto sè fia. Singurulu scopu alu meu e desceptarea si luminarea poporului.

Banii sè se tramita inainte, pe unu anu intregu; in rate nu se pôte primi.

Budapest 4 decemvre 1874.

Iosifu Vulcanu.

Proprietariu, redactoru respuncitoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Aleșandru Kocsi in Pest'a. 1874. Callea tierrei nr. 39.

Esemplare complete mai avemu din incepululu anului.